

РЕШЕНИЕ

№ 1447

гр. София, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11599** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. И. Л. от [населено място] срещу Решение № 4294/14.11.2022 година, постановено по н.а.х.дело №16118/2021 година по описа на СРС, 134 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №21-4332-020204/05.10.2021 година на Началник сектор при Отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, с което последният на основание чл.183,ал.5,т.2 от ЗДВП за нарушение на чл.119 от ЗДВП е наложено административно наказание- „ Глоба“ в размер на 100 лева и на основание чл.183,ал.1,т.1, пр.1 и пр.2 от ЗДВП е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 лева за извършено нарушение на чл.100 от ЗДВП на И. И. Л. от [населено място].

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че няма как де е извършено нарушението от обективна и субективна страна, и са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като в НП липсва описание на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, и наложеното наказание е прекомерно голямо и не е съобразено с тежестта на нарушението. Иска се отмяна на решението в обжалваните части и отмяна на Наказателното постановление в тези части.

В съдебно заседание, касаторът – И. И. Л. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касация – ОПП при СДВР редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор П. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

От събраните доказателства е установено, че на 20.09.2021 година касаторът И. И. Л. около 10,26 часа в [населено място] по [улица] с посока на движение от Площад “Независимост” към [улица] управлявал лек автомобил Мазда 6, с рег. [рег. номер на МПС] и на пешеходната пътека на кръстовището с [улица] обозначен с пътен знак Д17 и пътна маркировка 8.1 водачът не пропуска преминаващия пешеходец, като този факт е констатиран от актосъставителя С.. Водачът е спрял за проверка, при която е установено, че същият не използва обезопасителен колан, с какъвто е оборудван автомобилът и по време на проверката водачът не е представил СУМПС и Контролен талон към него. За констатираното при проверката нарушение на нормата на чл.119, ал.1 от ЗДВП, на чл.100, ал.1 от ЗДВП и чл.137а, ал.1 от ЗДВП срещу касатора е съставен АУАН на дата 20.09.2021 година, връчен срещу подпис на нарушителя и подписан от него без възражения, а въз основа на него е издадено и Наказателното постановление на 05.10.2021 година.

СРС е анализирал събраните по делото доказателства – както гласни, така и писмени, и на тази база обосновано е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението, визирано в нормата на чл.100 от ЗДВП, вменяващо в задължение на всеки водач на МПС да носи Свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него, като при извършената проверка от страна на служител на ОПП- СДВР на дата 20.09.2021 година Л. не е представил исканите документи – СУМПС и Талон към СУМПС, с което безспорно е осъществил нарушение на нормата на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДВП. Неносенето на изискуеми от закона документи, представлява нарушение, осъществено чрез бездействие – неизпълнение на предписано в закона правило за поведение и е на просто извършване, като за съставомерността му не е необходимо настъпването на неблагоприятни правни последици. Съгласно чл. 150 от ЗДВП, (Доп. - ДВ, бр. 54 от 2010 г.), всяко пътно превозно средство, което участва в движението по пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е учебно и се управлява от кандидат за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство по време на обучението му по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 3](#) и при провеждането на изпита за придобиване на правоспособността по реда на наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 4.](#) Чл. 150а. от ЗДВП сочи, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Чл. 155.

сочи, че всеки водач има право да управлява моторно превозно средство от категорията, за която притежава свидетелство за управление, а водачът, притежаващ свидетелство за управление от категория Т-само превозно средство от вида, посочен в свидетелството за управление. При издаване на свидетелство за управление притежателят му получава контролен талон за потвърждаване валидността на притежаваното свидетелство и определен брой контролни точки за отчет на извършваните нарушения. Съгласно чл.3,ал.3 от ЗБЛД,свидетелството за управление на моторно превозно средство удостоверява правоспособността за управление на моторно превозно средство, а за български граждани - и самоличността на територията на Република България, чрез съдържащите се в него данни ,като по силата на чл.13,ал.3 от ЗБЛД СУМПС е един от видовете документи за самоличност.

Неоснователен е доводът на касатора, че същият няма как де е осъществил от обективна и субективна страна нарушенията, защото по делото е безспорно установено, че на посочената в АУАН и в НП дата същият е управлявал МПС без да представи както СУМПС, така и контролен талон към него. Касаторът не представи доказателства, че друг е управлявал автомобила. Неоснователно е и твърдението на касатора, че при издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и най-вече, че в НП липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, защото в НП ясно е посочено кога, на коя дата какво е установено от контролните органи и какво е било поведението на водача, в какво се изразяват нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени и нарушените правни разпоредби.

След като нарушението е доказано по безспорен и несъмнен начин,то съвсем правилно административно-наказващият орган е ангажирал отговорността на касатора и наложил отделно административно наказание и за нарушението на чл.100 от ЗДВП в размер 10 лева на основание чл.183,ал.1,т.1,предложение 1 и 2 от ЗДВП- разпоредба, сочеща, че се наказва с глоба 10 лева водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство.

Така определеното наказание е справедливо и съответно и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в нормата на чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се постигне личната превенция- да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения в страната правен ред.

Районният съд е обсъдил подробно приложените по делото писмени доказателства и събраните в хода на процеса гласни такива и на тази база обосновано е приел, че касаторът Л. е извършил и посоченото, и в акта, и в наказателното постановление административно нарушение на чл. чл.119,ал.1 от ЗДВП, вменяваща в задължение на всеки водач на нерелсово пътно превозно средство при приближаване към пешеходна пътека да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре, като в случая не е пропуснал пешеходец на пешеходна пътека на дата 20.09.2021 година. Легално определение на понятието“ Водач“ е дадено в параграф 6,т.25 от ДР на ЗДВП, според която "Водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата, а пешеходна пътека е част от платното за движение, очертана или не с пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци, предназначена за преминаване на пешеходци. На кръстовищата пешеходни пътеки са продълженията на тротоарите и

банкетите върху платното за движение/ аргумент от разпоредбата на т.54 от параграф 6 от ДР на ЗДВП.

В този смисъл, неоснователен е доводът на касатора, че е налице несъответствие между правното основание, визирано в акта, и в наказателното постановление, тъй като на първо място, видно е, че в наказателното постановление ясно и недвусмислено е посочена разпоредбата, която е нарушена и съответстваща изцяло на отразеното в Акта за установяване на административното нарушение. На второ място, съгласно сочената разпоредба на чл.119 от ЗДВП са вменени задължения на всеки водач на нерелсово пътно превозно средство при приближаване на пешеходна пътека да пропусне стъпилите на нея или преминаващи по нея пешеходци. На следващо място, легално определение на понятието пешеходна пътека е дадено в параграф 6, ал.1, т.54 от ДР на ЗДВП, според която "Пешеходна пътека" е част от платното за движение, очертана или не с пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци, предназначена за преминаване на пешеходци. На кръстовищата пешеходни пътеки са продълженията на тротоарите и банкетите върху платното за движение. В случая е безспорно установено че, пешеходната пътека, по която се е движил Л. с автомобила си е била сигнализирана както с пътна маркировка, така и с пътен знак Д-17.

Наложеното наказание в размер на 100 лева не е несправедливо, същото е наложено в предвидения от закона размер / който е в абсолютна стойност/ – 100 лева съгласно нормата на чл.183, ал.5, т.2 от ЗДВП сочеща, че се наказва с глоба 100 лева водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека.

Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение в т обжалваната част, което следва да бъде оставено в сила. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

Настоящият съдебен състав намира за уместно да отбележи и укаже на касатора-че понятието „незаконосъобразност“ на съдебното решение, е непознато изобщо и неприсъщо на съдебните решения. Касационната инстанция проверява валидността, допустимостта и правилността на съдебните решения, постановени от страна на първоинстанционния съд и то по реда на АПК, но на основанията, визираны в чл.348 от НПК. На второ място, понятието „незаконосъобразност“ е присъщо на административните актове и на наказателните постановления, не и на съдебните решения. Наред с това измежду касационните основания, визираны в разпоредбата на чл.348 НПК, не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността като порок на съдебното решение е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК, но съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 ЗАНН решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 4294/14.11.2022 година, постановено по н.а.х.дело №16118/2021 година по описа на СРС, 134 състав, в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление №21-4332-020204/05.10.2021 година на

Началник сектор при Отдел“ Пътна полиция“ при СДВР, с което последният на основание чл.183,ал.5,т.2 от ЗДВП за нарушение на чл.119 от ЗДВП е наложено административно наказание- „ Глоба“ в размер на 100 лева и на основание чл.183,ал.1,т.1, пр.1 и пр.2 от ЗДВП е наложено административно наказание – глоба в размер на 10 лева за извършено нарушение на чл.100 от ЗДВП на И. И. Л. от [населено място].

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.